

Список використаної літератури

1. Байда А.А. Уголовная ответственность за незаконную лечебную деятельность: Монография / Под науч. ред. проф. В.И. Тютюгина. – Х., 2009.
2. Відбулася підсумкова колегія Держлікінспекції за шість місяців роботи [Електронний ресурс] // Міністерство охорони здоров'я України: Офіц. веб-сайт. – Режим доступу: http://www.moz.gov.ua/ua/portal/pre_20100909_1.html.
3. Держлікінспекція попереджає: в Україні збільшилася кількість шахраїв, які продають побутові прилади під виглядом медичних [Електронний ресурс] // Державна Служба України з лікарських засобів: Офіц. веб сайт. – Режим доступу: <http://www.diklz.gov.ua/news/>.
4. Конституція України: Прийнята 28 черв. 1996 р. // ВВР. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
5. Про затвердження інструкції про порядок контролю якості лікарських засобів під час оптової та роздрібною торгівлі: Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 30.10.2001 р. № 436 [Електронний ресурс] // Законодавство України: Офіц. веб-сайт. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/z0107-02>.
6. Про затвердження Ліцензійних умов провадження господарської діяльності з виробництва лікарських засобів, оптової, роздрібною торгівлі лікарськими засобами: Наказ Міністерства охорони здоров'я України від 03.03.2009 № 44/27 // Офіц. вісн. України. – 2009. – № 26. – Ст. 889.
7. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19.11.1992 р. № 2801-XI // ВВР. – 1993. – № 4. – Ст. 19.
8. Про лікарські засоби: Закон України від 04. 04. 1996 р. № 123/96-ВР // ВВР. – 1996. – № 22. – Ст. 86.
9. СБУ припинила діяльність низки структур, які нелегально виготовляли та реалізовували фальсифіковані ліки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.sbu.gov.ua/sbu/control/uk/publish/article?art_id=88807&cat_id=3954.

Надійшла до редакції 11.06.2012

БЛАГА А.Б., кандидат юридичних наук, доцент
(Харківський національний
університет внутрішніх справ)

УДК 343.9

ВТОРИННА ПРОФІЛАКТИКА НАСИЛЬСТВА В СІМ'Ї

Здійснено аналіз особливостей проведення вторинної профілактики насильства в сім'ї. Окреслено напрямки і форми цієї роботи.

Ключові слова: насильство в сім'ї, профілактика, складні життєві обставини.

Аналізуються особливості проведення вторинної профілактики домашнього насильства. Визначаються напрямки і форми цієї роботи.

Ключевые слова: домашнее насилие, профилактика, сложные жизненные обстоятельства.

The features of the secondary prevention of domestic violence are analyzed and the directions and forms of this work are identified.

Keywords: domestic violence, prevention, difficult life circumstances.

За даними проведених соціологічних досліджень, близько половини населення України (44 %) особисто зазнавали насильства у сім'ї впродовж життя; майже в кожній другій родині (49 %) стикалися з цією проблемою; 45 % та 59 % населення України знають про проблему домашнього насильства у сім'ях свого близького та далекого оточення відповідно; 35 % українців стикалися з психологічним насильством (найчастіше це постійне приниження та контролююча поведінка), 21 % – з фізичним (побиття, а також замикання, зв'язування, примушення стояти в нерухомому положенні), 17 % – з економічним (примушення звітувати за кожен копійку, присвоєння обманним шляхом чи знищення майна), 1 % – з сексуальним насильством (насильне примушення до статевого акту) [1, с. 16-18].

Цій проблемі приділяється значна увага дослідників різних галузей науки, оскільки це явище, на жаль, залишається досить розповсюдженим у суспільстві й завдає значної шкоди соматичному й психічному здоров'ю потерпілих, у першу чергу дітей та жінок. Відомими авторами таких наукових праць свого часу були і є Л.Л. Ананіан, Ю.М. Антонян, Б.С. Волков, В.В. Голіна, Т.В.

Журавель, А.П. Закалюк, О.О. Кочемировська, В.М. Кудрявцев, В.П. Ревін, С.В. Трофімов, Г.О. Христова, Д.А. Шестаков та інші. Незважаючи на те, що законодавство врегульовує правові і організаційні основи попередження цього негативного явища, практика застосування його положень, а також пов'язаних із ним нормативно-правових актів, потребує удосконалення. Одним з таких проблемних питань є діяльність державних органів, насамперед органів внутрішніх справ, зі здійснення вторинної профілактики насильства в сім'ї, чому й присвячується ця стаття.

Вторинна (спеціальна) профілактика насильства над дітьми та дорослими членами сім'ї – це цілеспрямована робота з окремими групами дорослих і дітей з метою зміни силової форми поведінки одне з одним та з дітьми, формування відповідального ставлення дорослих членів родини до дітей, роз'яснення сутності й відповідальності за насильство в сім'ї. Передусім вона проводиться із сім'ями, які потрапили у складні життєві обставини, що можуть призвести до вчинення насильства в сім'ї. Закон України «Про соціальні послуги» під складними життєвими обставинами розуміє обставини, спричинені інвалідністю, віком, станом здоров'я, соціальним становищем, життєвими звичками і способом життя, внаслідок яких особа частково або повністю не має (не набула або втратила) здатності чи можливості самостійно піклуватися про особисте (сімейне) життя та брати участь у суспільному житті [2].

Вторинна профілактика насильства над членами родини розпочинається з виявлення сімей, що входять до «групи ризику». Таке виявлення здійснюється як суб'єктами соціальної роботи, так і безпосередньо працівниками міліції під час зустрічей та прийому громадян, проведення профілактичних операцій та рейдів, роботи «телефонів довіри» та «гарячих ліній». Велике значення для виявлення осіб з числа дітей, пенсіонерів, осіб похилого віку, хворих та інвалідів, які стали або можуть стати жертвами насильства в сім'ї, має постійний контакт дільничного інспектора міліції з працівниками лікувальних закладів та лістоношами, які обслуговують дану дільницю і перші дізнаються про факти насильства в сім'ї.

За своєю спрямованістю вторинна профілактика є масовою, залишаючись при цьому індивідуальною стосовно конкретної дитини чи дорослого, та спрямована на своєчасне виявлення таких осіб і надання їм підтримки і допомоги у *напрямках*:

- 1) формування знань, життєвих умінь і навичок, а також розвиток активних стратегій поведінки, необхідних для подолання складних життєвих обставин та проблеми насильства в сім'ї;
- 2) формування негативного ставлення до насильницької моделі поведінки в сім'ї;
- 3) формування уявлення про діяльність суб'єктів соціального патронату та попередження насильства в сім'ї;
- 4) зміна ставлення до себе, своєї ролі та значення в сім'ї, усвідомлення ними власної цінності як людини, неприпустимості фізичного або психічного насильства, економічного утиску, порушення права на статеву свободу чи недоторканність.

Методами вторинної профілактики є: інформування, переконання, роз'яснення, приклад, працетерапія, покарання, вправи, навіювання, вимоги, педагогічні ситуації, реконструкція характеру, переключення, перенавчання, соціальна реклама, «вибух».

До основних *форм реалізації* цих методів належать профілактичні операції і рейди, соціальний патронаж, тренінги, цикли занять, «гарячі лінії».

При здійсненні вторинної профілактики, цільовою групою якої є сім'ї групи ризику, слід мати на увазі, що у кожного типу сімей є своя специфіка, психологічні особливості, врахування яких є необхідною складовою підвищення ефективності профілактичної діяльності. Відповідно до цього нами були виділені такі типи сімей групи ризику.

1. Сім'ї, що неналежно виконують виховну та соціалізуючу функції. У цій групі особливо виділяються чотири типи сімей: сім'ї з недостатніми виховним потенціалом та виховними ресурсами; сім'ї, де батьки нехтують потребами дітей; сім'ї з аморальним вихованням дітей та загрозами для життя та здоров'я дитини; сім'ї з антисоціальним вихованням дітей. Провідна профілактична роль з сім'ями такого типу належить освітнім закладам, соціальним працівникам, психологам, громадським об'єднанням, які можуть навчити батьків як виховувати дітей, не удаючись до жорстокості і тілесних покарань, а за допомогою встановлення для дітей певних рамок поведінки; допомогти у формуванні позитивного мислення, організації змістовного дозвілля, спілкування і відпочинку сімей. Профілактичну роботу дільничні інспектори міліції та працівники кримінальної міліції у справах дітей (далі – КМСД) в таких сім'ях повинні здійснювати у напрямку як реагування на фак-

ти насильства щодо дітей (за наявності підстав – у вигляді притягнення батьків або осіб, які їх замінюють, до адміністративної чи навіть кримінальної відповідальності), так і віктимологічної профілактики (роз'яснення потерпілим їх прав щодо захисту від насильства в сім'ї). Крім того, інформацію про такі сім'ї слід передавати до соціальних служб, а за необхідності – й до медичних закладів, які можуть допомогти батькам знайти відповідну систему виховання та спілкування і відпочинку сімей, формування ціннісного ставлення до здоров'я, життя, сім'ї, попередження сімейного алкоголізму, суїцидів, девіантної поведінки.

2. Сім'ї з наявністю залежностей у членів сім'ї (алко- або наркозалежність, токсикоманія, ігроманія тощо): насильство в таких сім'ях виникає внаслідок того, що об'єкт (алкоголь, наркотики, токсичні речовини, азартні ігри і т.д.) стає для залежної людини метою існування, а вживання – способом життя. Усе інше (колишні моральні цінності, інтереси, відносини) перестають бути значущими: бажаючи отримати об'єкт залежності така людина долає будь-які перепони на шляху до нього, навіть здатна заподіювати шкоду інтересам інших членів сім'ї. При цьому якщо один з членів сім'ї тривалий час має залежність, у його родичів можуть виникнути негативні зміни в особистості та поведінці (переважання станів ярості, вини, розпачу; перебування у стані хронічного стресу та депресії; падіння самооцінки та ін.), що посилює напруженість у стосунках та призводить до конфліктів. Саме тому роботу слід проводити не тільки з особою, яка має залежність, або допомагати тільки його родичам – працювати слід з усією сім'єю. На сучасному етапі розвитку науки залежність розглядається як наслідок порушень у функціонуванні складної багаторівневої системи «соціум – особистість – організм» [3, с. 126]. Це означає, що профілактика насильства повинна одночасно здійснюватись у декількох напрямках: культурологічному, психологічному, соціальному, медико-біологічному, правовому.

Дільничний інспектор міліції при профілактиці насильства в таких сім'ях може роз'яснити норми законодавства про насильство в сім'ї, а також порекомендувати звернутися до установ, органів або громадських організацій, де вони можуть отримати допомогу або лікування. Крім того, у сім'ї, де батьки чи особи, що їх замінюють, зловживають алкоголем, наркотиками або токсичними речовинами та жорстоко поводяться з дитиною, служби у справах дітей спільно з кримінальною міліцією у справах дітей розв'язують питання щодо необхідності термінового вилучення із сім'ї і подальшого влаштування дитини.

3. Сім'ї із наявністю у членів родини хронічних соматичних або психічних захворювань, серед яких слід назвати:

- сім'ї, члени яких мають інвалідність: у таких сім'ях інваліди мають високий ризик стати жертвами насильства. Крім того, можливі і протилежні випадки, коли члени родини піддаються насильству з боку інваліда;

- сім'ї, члени яких мають психічні захворювання або розлади поведінки: насильство в таких сім'ях може також спостерігатись як з боку хворого до інших членів сім'ї, так і навпаки. При цьому, якщо психічно хвора особа є суспільно небезпечною і перебуває на спеціальному обліку в закладах охорони здоров'я, відповідно до законодавства дільничний інспектор міліції ставить її на профілактичний облік та у межах своєї компетенції проводить профілактичну роботу;

- сім'ї, члени яких хворі на інші хронічні захворювання (туберкульоз, цукровий діабет, захворювання щитовидної залози): особи, які мають такі захворювання, можуть стати жертвами насильства внаслідок емоційної та фізичної ізоляції з боку інших членів сім'ї. Крім того, через зміни гормонального фону в частини таких осіб може підвищуватись агресивність та вони самі можуть вдатися до насильства в сім'ї.

Таким чином, профілактику насильства в сім'ях такого типу слід проводити у двох напрямках: 1) стосовно хворої людини як потенційної жертви, 2) стосовно хворої людини як потенційного кривдника. Якщо хвора людина виступає як потенційна жертва, потрібна дійова співпраця соціальних працівників та дільничних інспекторів міліції з метою контролю за поведінкою з нею з боку інших членів сім'ї аби не допустити зловживань (з приводу розподілу коштів, харчування, стану здоров'я) чи насильства. При виявленні таких випадків дільничний інспектор міліції повинен поінформувати соціальні служби та медичні заклади з метою своєчасного надання допомоги та захисту. У випадку, коли хвора людина є недієздатною, слід пам'ятати, що отримання з будь-якого джерела повідомлення про застосування насильства в сім'ї або реальної загрози його вчинення стосовно неї саме по собі є підставою для вжиття за-

ходів з попередження насильства в сім'ї, відповідно, не потребує підтвердження бажання такої особи на їх вжиття.

Якщо хвора людина, яка виступає в ролі потенційного кривдника, є осудною, відносно неї вживаються передбачені законодавством заходи з попередження насильства в сім'ї. Стосовно тих членів сім'ї, які можуть постраждати від її дій, можливе проведення заходів віктимологічної профілактики – роз'яснення норм законодавства про попередження насильства в сім'ї, навчання алгоритму оптимальної поведінки у випадку вчинення стосовно них агресії або насильства.

4. Сім'ї, що вирізняються за віком батьків, а також складом та повнотою, у тому числі:

- сім'ї дуже молодих та дуже літніх батьків. У сім'ях дуже молодих батьків конфлікти між подружжям виникають частіш за все внаслідок загальної неадаптованості до сімейного життя (недостатнього вміння вести господарство, розподіляти сімейний бюджет, виховувати дитину). Відповідно, провідну профілактичну роль тут повинні відігравати соціальні служби, медичні установи та громадські об'єднання. Особливість конфліктів у сім'ях дуже літніх батьків полягає передусім у тому, що вони виникають не стільки між подружжям, скільки між батьками та дітьми внаслідок дуже великої різниці у віці і, відповідно, суттєвих розбіжностей у світогляді, інтересах. Профілактика насильства та зниження конфліктності педагогічними колективами, медичними установами, соціальними службами, громадськими організаціями повинна проводитись як з дітьми, так і з батьками у напрямках підвищення значущості батьків для дітей, знаходження спільних інтересів та цінностей, організації змістовного дозвілля, спілкування і відпочинку сімей, формування ціннісного ставлення до здоров'я, життя, сім'ї.

Дільничним інспекторам міліції та працівникам КМСД слід працювати у напрямку правової просвіти, інформування членів таких сімей про служби та установи, де вони зможуть отримати допомогу у належному сприйнятті та адаптації подружжя до ролі батьків, а також своєчасного виявлення й реагування на випадки насильства в сім'ї або жорстокого поводження з дітьми та передачі інформації до відповідних соціальних служб;

- неповні сім'ї (немає батька або матері): насильство в сім'ях такого типу може бути наслідком як економічних проблем, так і односторонньої (тільки батьківської або тільки материнської) форми взаємин, недостатнього обсягу спілкування, уваги та піклування про дитину. Профілактичну роботу дільничним інспекторам міліції та працівникам КМСД слід спрямовувати на: 1) правову просвіту; 2) інформування про інші суб'єкти, до яких вони можуть звернутися; 3) виявлення фактів вчинення насильства в сім'ї, своєчасне втручання та їх припинення; 4) надіслання інформації про такі сім'ї до соціальних служб, органів опіки і піклування;

- сім'ї з прийомними дітьми (прийомні сім'ї) та сім'ї, що мають дітей-вихованців (дитячі будинки сімейного типу): особливістю цих двох типів сімей є те, що в них подружжя або особа, яка не перебуває у шлюбі, взяли для спільного проживання та виховання дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування (у першому випадку – від одного до чотирьох дітей, а в другому – не менше п'яти). Тобто між дітьми та вихователями, як правило, відсутні не тільки родинні зв'язки, а й попереднє близьке знайомство;

- опікунські сім'ї: в сім'ях цього типу опікун чи піклувальник дітей-сиріт і дітей, позбавлених батьківського піклування, призначається, як правило, з числа родичів чи близьких підопічному. Насильство в таких сім'ях може спостерігатися серед дітей (прийомних, вихованців, дітей під опікою), між дорослими, між дорослими та вихованцями.

Профілактика насильства з боку дільничних інспекторів міліції та працівників служби КМСД переважно здійснюється в напрямку правової просвіти у вигляді роз'яснення норм законодавства про попередження насильства в сім'ї; своєчасного виявлення фактів насильства або жорстокого поводження, їх припинення і притягнення винних до відповідальності; інформування про такі факти соціальні служби, органи опіки та піклування та ознайомлення потенційних жертв з переліком установ або організацій, до яких вони у разі необхідності зможуть звернутися за допомогою. Ключову ж профілактичну роль відіграють такі суб'єкти, як соціальні служби, органи опіки та піклування, навчальні заклади, медичні установи.

5. Сім'ї, що мають специфічні проблеми, а саме:

- сім'ї, члени яких були раніше засуджені: ризик вчинення насильства в сім'ях такого типу є досить високим, особливо серед раніше засуджених за вчинення насильницьких злочинів. При цьому якщо раніше засуджені належать до категорії звільнених із місць позбавлення волі,

які відбували покарання за умисний злочин і в яких судимість не знято або не погашено у встановленому законом порядку, чи засуджених за вчинення злочинів, виконання вироку щодо яких не пов'язано із позбавленням волі, відповідно до законодавства дільничний інспектор міліції ставить їх на профілактичний облік та у межах своєї компетенції здійснює контроль за їх поведінкою і проводить індивідуальну профілактичну роботу. Окрім цього, важливим напрямком є віктимологічна профілактика – ознайомлення потенційних жертв з переліком установ або організацій, до яких вони у разі необхідності зможуть звернутися за допомогою, інформування про ситуації, які можуть призвести до вчинення насильства в сім'ї (наприклад, сімейних конфліктів), з тим, щоб вони по можливості уникали їх, а також навчання алгоритмам оптимальної поведінки в ситуації насильства в сім'ї. Бажане залучення громади (сусідів, родичів) до профілактичної діяльності;

- сім'ї, члени яких входять до складу релігійних сект та конфесій і під приводом виконання обрядів можуть заподіяти шкоду життю, психічному або фізичному здоров'ю членів родини. Психологи відносять релігійний фанатизм до видів залежності, коли релігія стає для людини метою існування, а суворе дотримання її догм – способом життя. При цьому, якщо віровчення навіть передбачає можливість завдання шкоди іншим членам сім'ї, така особа ставить релігійні цінності вище за сімейні. Як і в сім'ях осіб з залежностями, профілактика насильства повинна одночасно здійснюватись у декількох напрямках: культурологічному, психологічному, соціальному, медико-біологічному, правовому.

Діяльність дільничних інспекторів міліції та працівників служби КМСД з профілактики насильства в таких сім'ях повинна проводитись у напрямку захисту дітей та інших членів сім'ї від насильства. Так, якщо є факти організації або керівництва групою, діяльність якої здійснюється під приводом проповідання релігійних віровчень чи виконання релігійних обрядів і поєднана із заподіянням шкоди здоров'ю людей або статевою розпустою, а тим більше поєднана із втягуванням в діяльність групи неповнолітніх, батьки або інші члени сім'ї підлягають кримінальній відповідальності (стаття 181 КК України). Наступними напрямками профілактичної роботи є правова просвіта, а також віктимологічна профілактика через ознайомлення потенційних жертв з переліком установ або організацій, до яких вони у разі необхідності зможуть звернутися за допомогою, а також навчання алгоритмам оптимальної поведінки в ситуації насильства в сім'ї.

Окрім того, необхідно поінформувати соціальні служби про жорстоке поводження з дітьми для реагування з метою захисту їх прав. А у випадку жорстокого поводження з дитиною служби у справах дітей спільно з кримінальною міліцією у справах дітей розв'язують питання щодо необхідності термінового вилучення із сім'ї і подальшого влаштування дитини;

- сім'ї з різним рівнем матеріальної забезпеченості (високий рівень, низький та дуже низький рівень матеріальної забезпеченості): переважаючий вид насильства в таких сім'ях – психологічне та економічне. Профілактична діяльність дільничних інспекторів міліції та працівників служби КМСД у сім'ях полягає передусім у правовій пропаганді, інформуванні про суб'єктів, до яких можна звернутись за допомогою у разі виникнення складної життєвої ситуації, ранньому виявленні насильства, своєчасному реагуванні на факти вчинення насильства;

- сім'ї мігрантів, біженців: дільничні інспектори міліції та працівники служби КМСД під час роботи з такими сім'ями можуть стикатися з цілим рядом специфічних труднощів: відсутністю документів або реєстрації у кривдника чи потерпілих; складнощами, пов'язаними з необхідністю перекладу (досить часто жінки – мігрантки або біженки не знають української мови, у зв'язку з чим не можуть особисто спілкуватись з правоохоронцями або соціальними службами). Профілактичну роботу працівникам міліції з такими сім'ями слід проводити в напрямку правової пропаганди, інформування про суб'єктів, до яких можна звернутись за допомогою; своєчасного реагування на факти насильства в сім'ї, оскільки в протилежному випадку це приведе до неповідомлення про наступні факти насильства в сім'ї. З боку інших суб'єктів можливі такі напрямки роботи: сприяння в адаптації, контроль, правова просвіта, формування позитивного мислення, саморегуляції, вольових якостей.

Зрозуміло, що запропоновані типологія сімей групи ризику та напрямки здійснення вторинної профілактики насильства в таких сім'ях мають певну частку умовності і не претендують на всебічність, проте можуть стати базою для подальших розробок у даному напрямі.

Список використаної літератури

1. Проблема насильства в українських сім'ях: Соціологічне опитування / За ред. С.О. Павлиш [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://undp.org.ua/files/ua_5843415_JAN_violence_prez_fin_UKR.pdf.
2. Про соціальні послуги: Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/966-15>.
3. Змановская Е.В. Девиантология (Психология отклоняющегося поведения): Учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений. – 3-е изд., испр. и доп. – М., 2006.

Надійшла до редакції 28.05.2012

БОГАТИРЬОВА О.І.,

кандидат юридичних наук

(Поліцейська фінансово-правова академія,

м. Бровари Київської обл.)

УДК 343.281/84

ЄВРОПЕЙСЬКІ ПРАВИЛА ПРОБАЦІЇ ТА ПЕРЕДУМОВИ ЇХ ЗАСТОСУВАННЯ В УКРАЇНІ

Розглянуто передумови створення в Україні державного органу, який би не тільки виконував покарання, не пов'язані із позбавленням волі, а й надавав допомогу засудженим, звільненим з установ виконання покарань.

Ключові слова: пробація, служба пробації, кримінально-виконавча інспекція.

Рассматриваются предпосылки создания в Украине государственного органа, который бы не только исполнял наказания, не связанные с лишением свободы, а и оказывал помощь осужденным, освобожденным из учреждений исполнения наказаний.

Ключевые слова: пробация, служба пробации, уголовно-исполнительная инспекция.

The backgrounds of organazing a state body in Ukraine not only for executing punishment not connected with depriving of liberty but giving help for imprisoned, released from places of confinement are considered in the article.

Keywords: probation, service of probation, criminal-executive inspection.

Сьогодні ідея створення служби пробації в Україні одна з найбільш обговорюваних як серед науковців кримінально-правової та кримінально-виконавчої спеціалізації, так і законодавців.

Зазначена тема постійно порушується на засіданнях Наукової ради при Державній пенітенціарній службі України, обговорюється на чергових семінарах з питань впровадження в Україні елементів пробації та створення відповідної служби, відбуваються регулярні парламентські слухання у Верховній Раді, що підтверджує цільову направленість держави до створення умов по формуванню зазначеної служби. Так, наприклад, у положеннях Концепції реформування Державної кримінально-виконавчої служби України, схваленої Указом Президента України від 25 квітня 2008 р. № 401/2008 наголошується на тому, що «потребує вдосконалення робота кримінально-виконавчої інспекції, на обліку в якій на даний час перебуває майже половина всіх засуджених і роль якої зростатиме у зв'язку з розширенням видів покарань, не пов'язаних із позбавленням волі. Таке вдосконалення має відбуватися за зразком служб пробації, що створені у багатьох європейських державах» [7].

У положеннях Концепції Державної цільової програми реформування Державної кримінально-виконавчої служби на період до 2017 року, схваленої розпорядженням Кабінету Міністрів України від 26 листопада 2008 р. № 1511-р, вказано, що метою зазначеної Програми є у тому числі «подальше вдосконалення роботи Державної кримінально-виконавчої служби шляхом організації діяльності кримінально-виконавчої інспекції на засадах пробації» [6].

Існує й відповідний проект «Концепції впровадження і розвитку пробації в Україні», в якому вказано на необхідність створення відповідної служби у нашій державі, а також створення умов для більш широкого застосування кримінально-правових заходів, не пов'язаних з позбавленням волі, та впровадження пробації.

